

ע"פ 2760/17 - מר זיגדון שלום נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה פתח תקווה

בבית המשפט העליון

ע"פ 2760/17 - א'

כבוד השופט י' דנציגר
מר זיגדון שלום

לפני:
המערער:

נ ג ד

הוועדה המקומית לתכנון ובניה פתח תקווה

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד סלוח קלצקין

בשם המערער:

עו"ד אשר זליגר

בשם המשיבה:

החלטה

כעולה מהחומר שלפני, הצדדים (וצדדים נוספים) ניהלו לפני בית המשפט לעניינים מקומיים בפתח תקווה הליך שעניינו בצו הריסה שהוצא ביחס לקומות 4-5 בבניין המצוי ברח' קיש 3 בעיר פתח תקווה.

במסגרת ההליך לפני בית המשפט לעניינים מקומיים, הגיעו הצדדים להסכמות שלפיהן צו ההריסה יעוכב בשלושה חודשים עד ליום 13.1.2017, וזאת בכפוף להפקדת ערבות בנקאית, וכי ככל שהצו לא יבוצע עד למועד המוסכם, תהא המשיבה רשאית להרוס את הבינוי. ביום 12.2.2017 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים בקשה למתן ארכה לביצוע צו ההריסה (השופטת קמיר-וייס); וביום 6.3.2017 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים בקשה נוספת באותו העניין (השופט ברגנר).

עמוד 1

המערער הגיש ערעור על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. הסעד שהתבקש בערעור הוא "ליתן צו המורה על עיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי... למשך 6 חודשים נוספים". בד בבד עם הגשת הערעור, הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 20.3.2017 נדחתה הבקשה לעיכוב ביצוע, תוך שנקבע כי הריסת הקומות נמצאת בעיצומה, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובת המשיבה. כן נקבע, כי מכלל הנסיבות הקשורות לבקשה ניתן להסיק כי סיכויי הערעור הם "קלושים עד אפסיים". יוער, כי הואיל והסעד שהתבקש על-ידי המערער היה עיכוב מועד מימוש הצו, ולא ביטולו של הצו, לא התקיים דיון פרונטאלי במעמד הצדדים בבקשה לעיכוב הביצוע לפני בית המשפט המחוזי (בעניין זה, ראו והשוו: ע"פ 7138/15 צוקרמן נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה תל אביב-יפו (3.11.2015)).

מכל מקום, על ההחלטה הדוחה את בקשתו של המערער לעיכוב ביצוע, הגיש המערער ערעור לבית משפט זה. לצד הערעור, הגיש המערער בקשה נוספת לעיכוב ביצוע - היא הבקשה שלפני. המערער שב על בקשתו לעכב את ביצוע הריסת המבנה, בטענות שונות הדומות בעיקרן לאלה שהעלה לפני בית המשפט המחוזי. המשיבה מצדה, מתנגדת לעיכוב הביצוע, בטענה כי ההריסה מצויה כבר בשלב מתקדם, ועצירתה כעת עלולה להוות סכנה ממשית לחיי אדם.

לאחר שעיינתי בהחלטות השונות שניתנו על-ידי בית המשפט לעניינים מקומיים ועל-ידי בית המשפט המחוזי, וכן לאחר שלמדתי את עמדות הצדדים בהליך שלפני, נחה דעתי כי דין הבקשה לעיכוב הביצוע להידחות. כמו בית המשפט המחוזי, לא התרשמתי כי סיכויי הערעור שהוגש לפתחו הם גבוהים, באופן שמצדיק להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע. ממילא גם סיכויי הערעור שהוגש לבית משפט זה אינם נחזים להיות גבוהים. כמו כן, כאמור, בשלב זה נדמה כי הבקשה דנא היא במידה רבה תיאורטית, כאשר היא הוגשה בשעה שההריסה כבר הייתה בעיצומה (וכעולה מתגובת המשיבה - בשלביה המתקדמים).

הבקשה לעיכוב הביצוע נדחית אפוא.

ניתנה היום, ב' בניסן התשע"ז (29.3.2017).

ש ו פ ט